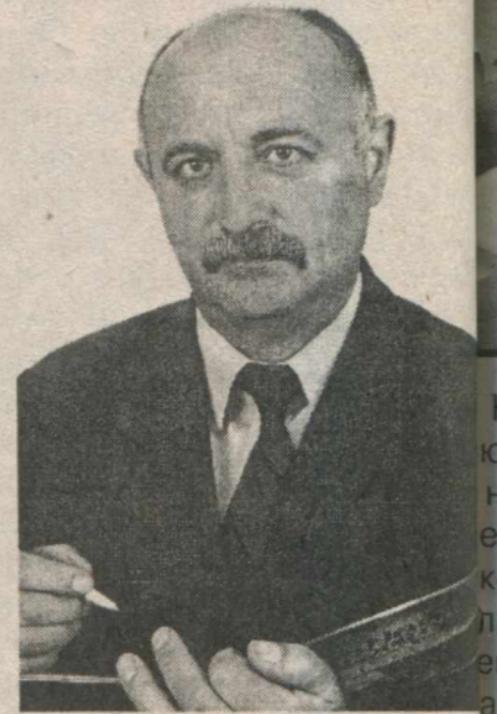

50 – ЦЕ НЕ ПРОСТО ВІДСТАНЬ, 50 – ЦЕ ВТОРОВАНИЙ ШЛЯХ НА ЗЕМЛІ

Валерій Милянчук – особистість відома у нашому краї і за його межами. Незабаром на його життєвий поріг завітає піввіковий ювілей. Половину із півсотні літ Валерій Іванович працює викладачем супільних дисциплін у Млинівському державному технікумі ветеринарної медицини. Однак у його духовні обереги часто навідаються музи, які окрилюють і за дають творчої наснаги. Не дивно, що пана Валерія знають як неперевершеного гумориста-декламатора, котрий нерідко виконує і власні усмішки. Адже він відомий на весь регіон та міжнародний тамада, давній друг районки, пропагує її не тільки серед педагогічного, а й студентського колективу. Вітаючи 50-річчя Валерія Івановича з полуднем віку, пропонуємо читачам ділікатну бірку його лірики...

НЕ ПОВЕРНУТЬ ЛЮБОВ

Не повернути більш мені
Тих ясних місячних ночей,
Не зустрічати уві сні
Твоїх замріяних очей.

І не блукати у житах,
Радіти сонцю і дощам,
Як ліне в небі синім птах –
Більш не зустріти цього нам.

Пішла любов в туманну даль,
Забрала радість назавжди.
Лиш в серці юному печаль
Кричить коханню: «Підожди!...»

Не повернуть мені любов,
Кохання першеє мое...
І стигне тихо в жилах кров,
І теплим спомином стає...

ПІСЛЯ ДОЩУ

На листках, на траві росинки –
Диво-райдуги кольори.
Діамантами стали краплинки
Від чарівної диво-гри.

Теплий дощ відшумів над гаєм,
Сонце знов вигляда із-за хмар.
Жайвір пісню вгорі співає,
Безліч мрій він приносить в дар.

По калюжах гасають діти,
Плескіт, шум рождається скрізь.
Піднімають голівки квіти
І в небесну тягнуться вись.

Стало тепло, приємно дуже,
Навіть вітер затихнув на мить...
Зайчик сонячний у калюжі
Відбивається і блищить...

А вже дощ відшумів над гаєм,
І веселка уже сплива...
Пісню, йдучи, і я співаю –
Пісня душевна і жива.

Пісня дощова...